

.....преку конформизмот и рамнодушното на примателот, со шок што не предизвикува сомнеж, кое современието го нарекува комуникација. Наспроти ова, Мазневски продолжува да ја утврдува својата отпорност кон таквиот релациски поредок. Но сега со промена во движењето, со тоа што наместо досегашното движење во десно (кај авторот не постои правец назад–напред) на имагинативното – рефлексивно произведување на уметничката форма за себе, а со цел да се открие присуството на *сеќавањето за нејпознатото или за издубениот рај* како авторска слика за Идејата за уметноста, тој во творбата “ТОВА и ЈАС” прави чекор во лево, во внатре, поставувајќи се непосредно во самата Идеја за уметноста.

Ослободен од вулгарниот поим за уметничкото дело како културен позитивизам во сите варијанти, авторот во онтолошката потреба добива екстремно конзервативна состојба која е внатрешна и неудобна за императивот на реципиентот чиј наивитет е извор, а не цел.

Во ваквиот взаемен однос, не рамнодушен и утопистички за уметникот, кога поимот (не потеклото) на уметноста е “над - поле” – Т. Адорно, во однос на уметничката продукција, преминот во пределите на непредметното афирмира друга симболичка сила на засолниште. Присуството на *сеќавањето за нејпознатото ираѓи во нас* како нормативна визија се преобразува во копнеж, копнеж како “нешто постоечко, не определено, вечно мобилно и како такво ја следи материјата” – П. Валери. Во неговото естетско извлекување авторот ТОВА го објавува како приказ за духот на копнежот, како спасение, како светлосен лик што се движи во *развојна* постапка, затворена во својата празнина како исполнетост, а истовремено и како не подвижно и иницирачко поле на се што се менува и кое ни едно преместување не може да го достигне. Наспроти ЈАС кое во музичката направа/оружје со занемениот и универзално безпомошен говор гледа последна утеха во однос на смртта која изгубила секаков смисол.

На овој начин уметникот еден химеричен момент го транспонира во емфатична содржина на самопостоечката интенција. Затвореноста на делото ја претпоставува целоста, антагонистичката состојба на тоталитетот.авторското мислење и чувствување се распламнува во визионерскиот уметнички објект што посредно е самиот тој, кореспондирајќи непосредно и како објект на исказ.....

Дејан Буѓевац

Антони Мазневски

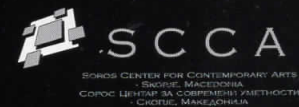
роден во Скопје, 1963. Факултет за ликовни уметности - Скопје, 1991.
адреса: ул. Мите Богоевски 73, 91000 Скопје, тел. ++389 91 44 32 16,
e-mail: mazne@soros.org.mk

Самостојни изложби:

- 1992 - Скопје, Културно информативен центар
- 1996 - Скопје, Музеј на современата уметност
- 1997 - Скопје, Младински културен центар
- 1998 - Скопје, CIX Galery

Селектирани групни изложби:

- 1991 - Ријека, Модерна галерија
- Скопје, Музеј на современата уметност
- 1993 - Скопје, Музеј на современата уметност
- 1994/95 - Скопје, Културен центар "Мала станица"
- 1995 - Салзбург, Летна академија
- 1995/96 - Скопје, Музеј на современата уметност
- 1996 - Скопје, Чифте Амам
- 1997 - Њујорк, Интернационал студио програм
- 1997 - Скопје, Хавзи пашини конаци
- 1998 - Минхен, Bayerische Landes bank galerie
- Белград, Павилон "Бељковиќ"
- 1999 - Нирнберг, Kunst haus

Издавач: SCCA - Скопје, Македонија; за издавачот: Милентие Пандиловски; фотографии: Антони Мазневски; ликовно и техничко обликување: Антони Мазневски и Маринко Ђоројевиќ; фотолити: Скенпоинт; печат: Лауренс Костер; тираж: 500

Според мислењето на Министерството за култура на Р. Македонија број 07 - 2904/2 од 24. 05. 1999 за ова издание се плаќа повластена даночна стапка.

ISBN 9989-745-33-1

АНТОНИ МАЗНЕСКИ ... ТОА И ЈАС